

Refleksjonsnotat

Når jeg nå ser tilbake på der vi startet i høst, forstår jeg hvor mye kunnskap vi har tillegnet oss gjennom denne prosessen. Vi har gjennom hele studiet vært usikre på hva vi ønsker å ha som hovedtema, helt til vi forstod at bærekraftsrapportering var noe vi ønsket å lære mer om, noe vi ble tunget til å gjøre ved å velge det som hovedtema. Ettersom temaet er relativt ferskt, og ikke er studert i mastersammenheng i like stor grad som andre temaer, tenkte jeg det ble enkelt å finne en problemstilling innenfor temaet, noe det viste seg å ikke være. Vi hadde så mange muligheter, at det nesten ble problematisk å konkludere på retningen. Til slutt, etter å ha fått noen gode innspill fra veileder og andre, ble vi enige om å fokusere på kvalitetstkravet sammenlignbarhet.

Underveis viste det seg at også det å studere et slikt kvalitetstkrav bydde på utfordringer i og med at begrepet ikke var tydelig definert, noe som også bidro til gode diskusjoner i seg selv, fra et rapporteringsperspektiv. Slike problemstillinger som man ikke hadde sett for seg da man startet, er nok de problemstillingene jeg har lært mest av. Det at reguleringen rundt bærekraftsrapportering er i en intens utviklingsfase fikk vi også merke på, ettersom noen av reglene faktisk ble vedtatt underveis i prosessen, som gjorde at vi også måtte tilbake og oppdatere informasjon underveis. Dette følte jeg var med på å understreke aktualiteten, som også gjorde prosessen mer spennende. I tillegg har det å diskutere temaet med både kollegaer, venner og andre vært spennende ettersom dette er noe som blir aktuelt for mange, og som mange har interesse av å høre om. På den måten har man også fått innspill fra ulike kanter som har bidratt til at jeg har sett temaet i forskjellige perspektiver.

Avslutningsvis mener jeg det bør nevnes at det å skrive en slik oppgave har vært en utfordring for meg som er en «typisk revisor» med et mindset om at noe enen er rett eller galt. Tålmodigheten har absolutt fått kjørt seg, og også den kreative delen av meg. Samtidig føler jeg på en solid mestring når jeg nå ser tilbake på en relativt knirkefri prosess som jeg har lært masse av. I tillegg vil jeg påstå at komfortsonen er utvidet, og at jeg nok er kapabel til mer enn jeg først hadde trodd. Mye av dette må jeg nok også takke min samarbeidspartner for. Både for å være tålmodig og utfordre meg. Konstruktiv tilbakemelding, gode diskusjoner og åpenhet er viktig for et godt resultat, noe jeg absolutt har sett verdien av gjennom denne prosessen.